

Laurențiu-Ciprian Tudor

*

APOSTOLUL VERILOR

Lucrare distinsă cu
PREMIUL ARANIA
Brașov, 2006

Cuprinsul

Poem despre Venere	7
Melancolizare - gând fulger la iubita risipitoare	8
Poem amintire de la iubirea plecatei	9
De dragoste	10
Poem la pierderea plecatei	11
Taj Mahal	12
De ziua Laurei	14
Zăraza	16
Frumoasa naibii	17
Eros	18
Poem erotic de poiană	19
Poem sexos 1	20
Poem sexos 2	21
Poem de tren	22
Poem marin	23
Să mă latre stelele	24
Cofragul unui singur ou	25
Poem de a doua zi	26
Un reproș al ei retălmăcit	27
Isoldei 1	28
Isoldei 2	29
Isoldei 3	30
Poveste de doi pe o cruce de Săpânța	31

Cercul primăverii subtile	32
Apostolul verilor	33
Poemul poetului tânăr	35
eu și Eu	36
Hramul uitat	38
Poem cu Bucur	39
Sufletul meu	40
Poem țigănesc	41
Icarică	42
Spionul pădurii	43
Realitatea care ne vede	44
Poem de femeie verde	45
Poem - încercare	46
Din poem culeg merele	48
Când iubita e ca un fel de apă și când ceasul fericirii nu se mai termină	49
Oază din oaza de ea	51
Poem dintr-o vizită	52
Gând 1 despre poezie	53
poezia mea e de mână	54
Vara	55
Îngerul crescut în piept	55
Poem pascal 1	59
Poem pascal 2	61
Poem în duh Teofil	63
Drag de Hurezi	64
Și tot mă visam mereu mai frumos	66
În noapte	67
Poem deist cu nervi apocaliptici	68
Vorbe goale	69
Octombrie	70

Lecție despre pietre	71
Roșu de toamnă	72
Ieri	73
Nemișcata iarnă	74
Luna plină	75
Ger	76
Iubita mea	77
Colind. <i>Adolescenții versus iarna</i>	78
Poem de iarnă	80
Icar	81
Poem - reacție la un regalo	82
Dor de soare văratec	83
De iarnă	85
Frumoasa din pădurea adormită și păsările din poemul adormit	86
Psalm de undrea	87
Poem despre paradis	89
Plimbare într-o noapte de undrea	91

Melancolizare – gând fulger la iubita risipitoare

uneori mi-e dor de ea
scurt
ca un cui bătut în cap
capul lăsat spre stânga
la răscrucea gândurilor fierbinți
soare cu limbi de foc și cu dinți

uneori mi-e dor de ea
scurt
ca un glonț tras pe fereastră

de melancolizare...
tare e alcoolul de zare!

Poem-amintire de la iubirea plecatei

aruncăm vorbe în vânt
iubiți în contratimp cum suntem
și ele se fac frunze
mușcăm în gol
crește pleșuvia amorului nostru
sacru și monstru

aruncăm vorbe în vânt
iuți la mânie și tu și eu
el le duce departe
în vârtejuri și-n rotocoale
și se-ntorc păsări negre croncănitoare
smulgând părți din rănitul de soare
se moare
vine gerul și
fericirea pleacă-n țările calde
să se scalde

P.S. totuși
nu se-nchid
de departe
rănilile pe lumină

De dragoste

...și plânsul mi se lega de fericire
de dragoste
eram foc și apă în același timp
de dragoste
îmi era frică de atâta fericire
și de atâta vânt moale
de dragoste
și de cât șuvoi încape într-o singură clipă
mă uimeam
de dragoste
nu puteam să spun
sfâșiindu-mă sau zburând
de dragoste
Dragoste

...

livadă mi-e amintirea aceasta

Poem la pierderea plecatei

locuiesc într-un oftat capitonat
regrete ca purecii mușcă
oftatu-i ieșire și cușcă
la capătul spiralei
unui vis prea visat

regretele egrete nu sunt
și-s vinovat de paralizia mâinii florăresei
crunt mă zăvoresc în ieri
după zăbrelile ploii stoarse din gene

ratarea dorurilor e piatra
cum dealul de față poate fi
un dinozaur retras în tristețe

Taj Mahal

Taj Mahal dorul de tine
în ce hal mă frământă,
îmi lasă
capul greu de paseri albe pe masă
când taci
îmi ești
inspirația
te trag în piept
în mine
te umplu de soare-n rubine
prin iarbă ruladă de rouă și de palmele
două;
apoi te expir
să te trag mai deplin
să te prizez mai lacom
eu

om mușcător din pom,
șarpele fugit printre gânduri
face S-uri pe scânduri

plâng ochii
și încheștată e gura ca pumnul
un înțelept șoptește
mestecându-și vorbele ca tutunul:
sahib...femeia...e fructul
dezraiului...

Liniștea ca o pisică arlechin

stau pe gânduri
ca și cum aș fi
o pisică arlechin pe cabluri
un acrobat mergând pe un fir de oțel
o mână pe corzi
așteptând liniștea cu încordare
ea,
plasa pentru încă un pas.

Istanbul, amintire-stampă 2010

mi se rotește Istanbulul prin cap
derviş modern cu delicii subtile
soarele e o plăcintă sfârâind
du-ți gândul pe
cearceaful răcoros al Marmarei

O, nostalgie cu mirodenii
zaharicale cu gust de netimp
mierea fericirii lipește degetele
de cer
eu fac o rugăciune de țărnam
întotdeauna solară
(Crist face croaziere pe Bosfor
mergând pe ape)

visez
o gură de aur din care
bijutier iscusit
să fac pentru alții
zâmbete.